

- службовці та всі робітники підприємства.

Зовнішні користувачі облікової інформації:

- фінансові аналітики, органи статистики;
- партнери (інвестори, покупці, замовники, кредитори);
- громадськість.

Роль обліку полягає в ефективному вирішенні економічних завдань і забезпеченні необхідною інформацією користувачів. Найважливішим джерелом такої інформації є дані обліку та звітності (2, с. 483). Облікова інформація є важливим чинником при прийнятті управлінських рішень на підприємстві.

Таким чином, облікова інформація є корисною для внутрішніх і зовнішніх користувачів. На її основі здійснюється управління підприємствами, реалізуються плани, контролюються економічні сфери. Облікова інформація має бути достовірною, повною, своєчасною та зрозумілою. Прийняття управлінських рішень на основі даних бухгалтерського обліку дає змогу підвищити ефективність і результативність діяльності підприємства та покращити його фінансовий стан.

Література

1. Осмятченко В. О. Функції бухгалтерського обліку в умовах застосування інформаційних технологій. *Вісник ЖДТУ*. 2010. № 2. С. 163-166.
2. Павликівська О. І. Проблеми розвитку теорії та практики бухгалтерського обліку в постіндустріальному суспільстві. *Сучасні проблеми економіки та менеджменту*. Тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2011. С.483.

Дарина Олександрівна Приходько – студентка II курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Надія Миколаївна Сапич – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ,
 кандидат економічних наук, доцент

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ В УКРАЇНІ

Соціальний захист є важливим елементом функціонування будь-якої розвиненої держави. Соціальним захистом населення є:

- захист від чинників, що знижують життєвий рівень;

- забезпечення членам суспільства прожиткового мінімуму й надання матеріальної допомоги тим, кому в силу об'єктивних причин вона необхідна;
- забезпечення сприятливих умов праці для найманих працівників;
- захист громадян від протиправних втручань;
- створення умов, що дозволяють громадянам безперешкодно заробляти собі на життя будь-якими способами, окрім тих, що суперечать закону;
- забезпечення екологічної безпеки членів суспільства;
- захист цивільних і політичних прав та свобод, що відповідають принципам правової та демократичної держави;
- створення умов, що виключають збройні соціальні та міжнаціональні конфлікти;
- захист від політичного переслідування;
- забезпечення вільного духовного життя;
- захист від ідеологічного тиску;
- захист від психологічного тиску та створення сприятливого психологічного клімату в суспільстві;
- забезпечення стабільності громадського життя (3, с. 38).

Відповідно до ст. 46 Конституції України громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом. Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних і інших джерел соціального забезпечення; створенням мережі державних, комунальних, приватних закладів для догляду за непрацездатними (1).

Соціальний захист здійснює превентивну, захисну функцію, захищаючи людину та її сім'ю від втрати доходів, пов'язаних з безробіттям, старінням, хворобою чи смертю. Соціальний захист забезпечує покращення добробуту населення за рахунок соціальних служб і економічної допомоги у вихованні дітей. Система соціального захисту включає зайнятість, соціальне страхування, охорону здоров'я. Державне соціальне забезпечення є частиною системи соціального захисту і виконує функцію збору та розподілу коштів соціального захисту, призначених для соціальної допомоги, виплат соціального забезпечення тощо (2, с. 172).

Соціальне забезпечення включає пенсії та різні пільги. Соціальне забезпечення означає заходи матеріальної підтримки людини та сім'ї з боку держави та суспільства. Система соціального захисту також повинна включати соціальні стандарти – гарантовану державою

мінімальну заробітну плату за працю, стипендії та соціальне забезпечення.

Існує три основних складових політики соціального захисту:

1) соціальна допомога, яка гарантує громадянам, що перебувають за межею бідності та не можуть забезпечити собі прожитковий мінімум з різних причин, можливість вижити психологічно та фізично в умовах соціально-економічної кризи;

2) соціальне забезпечення, яке гарантує нормальний рівень життя та компенсацію втрати регулярного доходу, компенсацію інших збитків, спричинених інфляцією, запобігання причинам, що призводять до втрати регулярного доходу через припинення виробництва;

3) соціальні послуги, що забезпечують високий рівень трудової діяльності, участь у громадському житті (програми професійної перепідготовки, створення додаткових робочих місць тощо).

В Україні у вирішенні соціальних проблем зросла роль місцевого самоврядування. По-перше, масштаб країни визначає необхідність адаптації соціального захисту до різноманітності місцевих умов. По-друге, місцева влада відповідає за утримання та розвиток соціальної сфери, включаючи організацію, утримання та розвиток закладів освіти, закладів охорони здоров'я та установ соціального забезпечення, а також підтримку зайнятості (2, с. 173).

Отже, соціальний захист – це багаторівнева система економічних, соціальних та правових відносин для управління соціальними ризиками в суспільстві з метою усунення їх небажаних наслідків і забезпечення належного рівня життя. Система соціального захисту поєднує в собі такі елементи: соціальне забезпечення, соціальна допомога певним категоріям населення, соціальне страхування.

Література

1. Конституція України: Закон України від 8 грудня 2004 року № 2222-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 12.03.2021).
2. Тімофєєва М. І. Сутність соціального захисту населення. *Вісник східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2016. № 6 (230). С. 169-173.
3. Флорескул Н. Система соціального захисту населення як чинник формування соціальної держави. *Вісник київського національного торговельно-економічний університету*. 2009. №2. С. 34-44.